

Lekcja 13

29 czerwca

ZWYCIĘSTWO BOŻEJ MIŁOŚCI

Część I: Przegląd

Tekst przewodni: Ap 21,3-4.

Zakres studium: Jr 30,5-7; Ap 3,10; Iz 33,15-16; Ps 91,1-11; Ap 1,7; Ap 19,11-16; Ap 20; Jr 25,33; Jr 4,23-28; Ap 21,1-4; Mt 8,11; Iz 65,17.22-23; Ap 22,1-5.11.

Wprowadzenie: Ta lekcja podsumowuje nasze studium, podkreślając ostateczną fazę wszechświatowego boju między Bogiem a szatanem. Na kulminację wielkiego boju złożą się następujące wydarzenia: (1) czas ucisku, (2) powtórne przyjscie Jezusa, (3) wykonawcza faza sądu w Niebie podczas milenium obejmująca przegląd wydarzeń na Ziemi i w Niebie oraz (4) odnowienie Ziemi na wieczność. *Biblia* obiecuje, że wielki bój zakończy się zwycięstwem Boga. *Pismo Święte* wzywa nas, byśmy ufali Bogu, współdziałali z Nim dla uratowania możliwie największej liczby ludzi oraz uczestniczyli w Jego przeszłości (krzyż), teraźniejszości (więź, Kościół, zbawienie) i przyszłym (ostatecznym) zwycięstwie.

Tematy lekcji

Ta lekcja podkreśla cztery powiązane ze sobą tematy:

1. Bóg podtrzyma i ochroni swój lud podczas najbardziej intensywnej finalnej bitwy wielkiego boju.
2. Wielki bój zakończy się zwycięstwem Boga nad diabłem, złem i grzechem, cierpieniem i śmiercią. To potrójne zwycięstwo jest pewne, gdyż zostało przypieczętowane przez śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa.
3. Uczestniczymy w Bożym zwycięstwie, kiedy przyjmujemy je przez wiarę i pozwalamy, by Duch Święty działał w nas realizując efekty tego zwycięstwa.
4. Boże zwycięstwo osiągnie punkt kulminacyjny podczas powtórnego przyjscia Jezusa, sądu milenijnego i odnowienia całego stworzenia.

Część II: Komentarz

Koniec czasu próby

Koniec czasu próby jest tematem, który wywołuje lęk u wielu ludzi. Jednak czas próby kończy się dla każdego człowieka z chwilą jego śmierci. Możliwość odpowiedzenia na łaskę Bożą trwa, póki człowiek żyje. Postawa człowieka wobec objawionej łaski Bożej pociąga za sobą wieczne konsekwencje. Bóg jest sprawiedliwy i potraktuje każdego stosownie do światła, które był w stanie przyjąć. Nasza reakcja na światło otrzymane od Boga będzie mieć decydujące znaczenie na sądzie.

Na podstawie *Pisma Świętego* adwentyści dnia siódmego rozumieją, że oprócz końca czasu próby w chwili śmierci nastąpi moment w historii wielkiego boju, kiedy Bóg ogłosi, iż czas na przyjęcie przez ludzi Jego przebaczącej zbawiennej łaski dobiegł końca. Ten moment będzie punktem bez powrotu, a po tym czasie nikt więcej nie przyjmie zbawienia oprócz tych, którzy przyjęli je wcześniej. Wówczas ludzkość będzie żyć pod wyrokiem zapisanym w *Apokalipsie Jana*: „Kto czyni nieprawość, niech nadal czyni nieprawość, a kto brudny, niech nadal się brudzi, lecz kto sprawiedliwy, niech nadal czyni sprawiedliwość, a kto święty, niech nadal się uświęca” (Ap 22,11). W trosce o swe zbawienie wielu chrześcijan, w tym także adwentyistów, zadaje następujące pytania: Co się stanie, jeśli koniec czasu próby nastanie, gdy nie będę czuwał i nie będę tego świadomy? Co będzie, jeśli nie będę przygotowany na tę chwilę?

W związku z tym należy wyjaśnić co najmniej dwa fakty.

Po pierwsze, koniec czasu próby będzie realny - naprawdę nastąpi. Zwiedzenia, intrygi i zło szerszone przez diabła nie będą trwać w nieskończoność. Grzech, cierpienie i śmierć nie będą kontynuowane w wieczności. Uwiecznienie diabła, zła i śmierci oznaczałoby, że Bóg nie jest Bogiem miłości i sprawiedliwości. Ale ponieważ Bóg jest miłością i sprawiedliwością, położy kres źródłu i mocy zła. Bóg cierpliwie czeka i daje ludziom możliwość wypróbowania Jego obietnic, przyjscia do Niego i przyłączenia się do Jego królestwa łaski. Bóg pragnie, by wszyscy ludzie przyjęli Jego ewangelię. Jednak w końcu przyjdzie chwila, kiedy Bóg będzie musiał powiedzieć: „Dosyć! To już koniec”.

Po drugie, Bóg nie odbierze swojemu ludowi daru podtrzymującej łaski, choć Jego miłosierdzie i przebacząca łaska zostaną ostatecznie odrzucone przez bezbożnych wraz z końcem czasu próby. Jest to bardzo ważna kwestia. Koniec czasu próby nie oznacza, że miłość i łaska Boga dla ludzkości skończą się czy wyczerpią. Bóg nigdy nie przestanie być miłością oraz okazywać łaski i sprawiedliwości, jakie zostały objawione w *Biblii*. Kiedy czas próby się zakończy, nie będzie nikogo, kto chciałby szczerze przyjąć łaskę Bożą i przez wiarę skorzystać z Bożego miłosierdzia, a komu Bóg powiedziałaby: „Przykro Mi, spóźniłeś się! Chciałbym cię zbawić, ale czas łaski się skończył”.

Zakończenie czasu próby będzie jedynie potwierdzeniem przez Boga, że każdy człowiek podjął ostateczną decyzję dotyczącą Jego łaski i przyłączenia się do Jego królestwa. Przyjdzie taki moment w dziejach ludzkości, iż

warunki, jakie wówczas zapanują w świecie niejako wymuszą na wszystkich ludziach podjęcie ostatecznej decyzji - albo za Bogiem, albo przeciwko Niemu. Ta decyzja nie będzie efektem chwilowego impulsu. Decyzja przekładająca się na wieczne przeznaczenie ludzi będzie podjęta w ramach wolnego wyboru i w pełnej świadomości jej konsekwencji. Podobnie jak niegdyś starożytni Izraelici świadomie odrzucili Boże przymierze i Mesjasza, mieszkańcy świata postanowią, że nie chcą mieć nic wspólnego z Bogiem objawionym w *Biblii*. Będą nawet tacy, którzy przyznają rację kłamstwom szatana i będą się uważać za nieśmiertelnych bogów, a więc nie będą odczuwać potrzeby przyłączenia się do królestwa Bożego. Bóg ze smutkiem przyjmie te niezmiennie decyzje. Zapewnił dostateczne dowody i miłość niezbędne dla zbawienia każdego człowieka, ale uszanuje ostateczny wybór bezbożnych. Ci, którzy przyjmą łaskę Bożą, umiłują Boga i będą pragnęli trwać przy Nim na zawsze.

Koniec czasu próby nie oznacza, że z chwilą podjęcia ostatecznych decyzji przez wszystkich ludzi wierni Boży będą musieli wytrwać bez obecności Boga i Jego łaski oraz okrywającej ich sprawiedliwości Chrystusa. Jezus zapewnia nas, że będzie z nami „po wszystkie dni aż do skończenia świata” (Mt 28,20). Moc Ducha Świętego dana nam w celu wydania głośnego wołania nie zostanie nam odebrana. Cały lud Boży, od Adama i Abla, przez Abrahama i Mojżesza, Dawida, Izajasza i Pawła, aż po ostatnich chrześcijan zostanie zapieczętowany przed końcem czasu próby i zbawiony wyłącznie dzięki sprawiedliwości Chrystusa i Jego wstawiennictwu przyjętemu przez wiarę. Tak więc pogląd, że niektórzy chrześcijanie w czasie końca będą musieli wytrwać w sprawiedliwości o własnych siłach i we własnych zasługach jest całkowicie niebiblijny.

Biblijne Nowe Niebo i Nowa Ziemia

Chrześcijanie z reguły mówią i śpiewają o Niebie jako miejscu swojego ostatecznego przeznaczenia i wiecznego odpoczynku. Jednak musimy zachować biblijne rozumienie Nieba i strzec się przed wpadaniem w pogańskie czy filozoficzne postrzeganie Raju. Według wielu światopoglądów, w tym greckiego, hinduistycznego czy buddyjskiego, Niebo jest rzekomo transcendentną, beczasową, bezprzestrzenną sferą, w której mogą przebywać tylko wyzwolone z ciała ludzkie umysły czy dusze. W greckiej filozofii ludzki umysł w Niebie zachowuje w jakiś sposób swoją tożsamość i świadomość. W hinduizmie, buddyzmie i neoplatonizmie ludzka świadomość docierająca do Nieba musi zaniknąć przez rozpuszczenie się w tzw. powszechnej świadomości.

Pod wpływem klasycznej greckiej filozofii chrześcijańskie wierzenia uległy wypaczeniu. Obecnie większość chrześcijan wierzy w nieśmiertelność duszy oraz duchowe, niematerialne Niebo. Chrześcijanie ci przeważnie nie mają pojęcia, że te koncepcje filozoficzne tworzą niewytłumaczalne sprzeczności w ich teologii i życiu. Z jednej strony, myśląc o śmierci i Niebie, tradycyjni chrześcijanie myślą w kategoriach greckiej filozofii, mianowicie iż po śmierci nieśmiertelna dusza udaje się do transcendentnej, beczasowej, bezprzestrzennej sfery zwanej albo Piekłem, albo Niebem. Z drugiej strony, ci sami chrześcijanie wierzą w wyraźną biblijną naukę o zmartwychwstaniu ciała. *Nie zastanawiają się nad tym, że koncepcja nieśmiertelności duszy i zmartwychwstania ciała są sprzeczne ze sobą, a sprzeczność ta generuje szereg nierozwiązywalnych problemów.*

Gdyby nasze dusze były nieśmiertelne i już były w Niebie z Bogiem, czemu miałyby służyć zmartwychwstanie ciała? W takiej sytuacji zmartwychwstanie ciała oznaczałoby, że dusza musiałaby opuścić duchową sferę Nieba i na nowo wniknąć w materialną, doczesną, przestrzenną sferę. Gdyby dusza była nieśmiertelna, musielibyśmy zadać pytania: *Czy zmartwychwstanie ciała będzie permanentne? Czy ciało po zmartwychwstaniu także będzie wieczne?*

Biblijne nauki o ludzkiej naturze i zmartwychwstaniu eliminują wszystkie te niespójności i problemy. Po pierwsze, biblijna nauka o całościowej ludzkiej naturze wskazuje, że człowiek nie posiada nieśmiertelnej duszy, ale jest złożoną, niepodzielną, integralną żywą istotą. Podczas swego powtórnego przyjścia Jezus wskrzesi całego człowieka. Po drugie, biblijna nauka o ludzkiej naturze odrzuca grecki dualizm i jego koncepcję nieba jako transcendentnej, beczasowej, bezprzestrzennej boskiej sfery.

Według *Biblii* z chwilą śmierci nasza istota nie ulega podzieleniu. Nie trwamy dalej jako niematerialna dusza, która przechodzi w pełni świadomie do stanu transcendencji poza stworzonym wszechświatem. Kiedy umieramy, cała nasza istota umiera. Jednak w czasie swojego powtórnego przyjścia Chrystus wskrzesi całą naszą istotę i przyjmie nas do swojego realnego, historycznego królestwa trwającego w czasie i przestrzeni. Po powtórnym przyjściu Chrystusa udamy się wraz z Nim do tronu Boga, do niebiańskiej świątyni, przypuszczalnie w centrum wszechświata. Ta podróż odbędzie się we wszechświecie istniejącym w czasie i przestrzeni, to znaczy, że będzie trwała jakiś czas i przemierzemy realny dystans. Nigdy nie wyjdziemy poza wszechświat. Żadna stworzona istota nie znajdzie się nigdy poza wszechświatem, gdyż tylko Bóg jest transcendentny, to znaczy może istnieć poza stworzonym wszechświatem. Dążenie do transcendencji jest dążeniem do stania się Bogiem.

Milenijny sąd w niebie także będzie historycznym wydarzeniem, które nastąpi w przestrzeni i czasie w Bożej niebiańskiej świątyni, przed tronem Bożym, w centrum wszechświata. Po tym sądzie wrócimy na Ziemię. Kiedy odbędzie się wykonawcza faza sądu Bożego nad diabłem i innymi buntownikami, Bóg odnowi naszą Planetę w jej zamierzonym pięknie i doskonałości. Nowa Ziemia będzie naszą wieczną ojczyzną. Tam będziemy żyć tak, jak mieliśmy żyć przed upadkiem - podziwiać przyrodę, uprawiać rośliny, studiować stworzone dzieła, przyjaźnić się z żywymi istotami oraz tworzyć więzi z odkupionymi ludźmi z wszystkich wieków, a także z aniołami i innymi stworzonymi istotami. Ponad wszystko zaś będziemy się cieszyć przywilejem otwartej

łączności z Bogiem i czcić Go osobiście, twarzą w twarz. Ziemia zostanie pojednana z resztą wszechświata i przywrócona do harmonii i jedności, jakie panowały na niej przed upadkiem. Będziemy także podróżować swobodnie po całym wszechświecie. Obecnie nie możemy udawać się do Nieba nie z powodu bariery czasu, przestrzeni, materii i prędkości, ale z powodu naszego grzesznego stanu. Kiedy wielki bój dobiegnie końca, a grzech zostanie usunięty na zawsze, odnowiona Nowa Ziemia stanie się jednocześnie Nowym Niebem, a najcenniejsze obietnice *Biblii* zostaną spełnione.

Część III: Zastosowanie

1. Czy w twoim zborze są adwentyści, którzy boją się rozmawiać o wydarzeniach czasu końca? Czy należysz do nich? Jak możesz pomóc im pokonać ten lęk? Jak ty i twój zbór możecie przekazywać biblijne adwentystyczne przesłanie jako dobrą nowinę, a nie jak scenariusz przerażającego apokaliptycznego filmu? Z drugiej strony, jaki jest najlepszy sposób realistycznego przedstawiania trudnych aspektów wielkiego boju, takich jak prześladowania religijne i czas ucisku?

...

2. Czy ludzie w twojej kulturze wierzą w przyjście Bożego posłańca czy wielkiego guru? Jak świadczy to o wierze ludzkości w przyjście zbawiciela spoza naszego świata? Jak możesz dzielić się z tymi ludźmi nadzieją powtórnego przyjścia Jezusa Chrystusa? Jakie elementy powinieneś szczególnie podkreślić?


...

3. Niektórzy chrześcijanie, podobnie jak wielu ześwieczonych ludzi, wierzą, że powtórne przyjście Chrystusa jest jedynie symbolem głębokiej moralnej przemiany ludzkości, tak na poziomie indywidualnym, jak i całego społeczeństwa. Jak możesz wyjaśnić tym, którzy wyznają taki pogląd, że powtórne przyjście Chrystusa będzie realne, widzialne i słyszalne, a Jezus Chrystus wkroczy osobiście w nasze dzieje, czas i przestrzeń?

...

4. Co ludzie w twojej kulturze myślą o Niebie? Dlaczego ich wizja Nieba jest problematyczna w porównaniu z wizją biblijną? Jak możesz im przedstawić biblijny opis Nieba? Jakie cechy biblijnej wizji Nieba mogą być szczególnie atrakcyjne dla ludzi w twojej kulturze?

...

	<p style="text-align: center;">MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI</p> <ul style="list-style-type: none">• Przewodniki- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”.• Pytania- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej. <p style="text-align: center;">www.adwent.pl dział: Studium biblijne</p>	<p style="text-align: center;">KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI</p> <ul style="list-style-type: none">• Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii.• Propozycje dodatkowych zajęć.• Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium.• Wspólnota, modlitwa <p style="text-align: center;">każdy czwartek, godz. 20.00 Zoom: 856 5129 9515 Kod dostępu: Biblia</p>
---	---	--